

Parohia Mărtișor

Foaie de duminică

Anul VI nr. 28 (286)

9 Iulie 2017

Duminica a 5-a după Rusalii

(Vindecarea celor doi demonizați din ținutul Gadarei)

„Și trecând El dincolo, în ținutul Gadarenilor, L-au întâmpinat doi demonizați, care ieșeau din morminte, foarte cumpliți, încât nimeni nu putea să treacă pe calea aceea. Și iată, au început să strige și să zică: **Ce ai Tu cu noi, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu?** Ai venit aici mai înainte de vreme ca să ne chinuiești? Departe de ei era o turmă mare de porci, păscând. Iar demonii îl rugau, zicând: **Dacă ne scoți afară, trimite-ne în turma de porci.** Și El le-a zis: **Duceți-vă. Iar ei, ieșind, s-au dus în turma de porci. Și iată, toată turma s-a aruncat de pe țărm în mare și a pierit în apă. Iar păzitorii au fugit și, ducându-se în cetate, au spus toate cele întâmplate cu demonizații. Și iată toată cetatea a ieșit în întâmpinarea lui Iisus și, văzându-L, L-au rugat să treacă din hotarele lor.**”

(Ev. Matei 8, 28-34)

Astăzi dorim să evidențiem un dar al Bisericii, **un medicament deosebit de prețios**, prea puțin întrebuințat: **Sfintele Evanghelii**. Am ales acest subiect constatând că în ultima vreme s-au înmulțit publicațiile (cărți, reviste, broșuri) care propun fel de fel de „terapii” și care, departe de a ne vindeca, ne pot agrava suferințele, mai ales cele de ordin sufletec.

Este vorba atât de producțiile sectare, de toate nuanțele, cât și ale unor preținși vindecători care se declară creștini ortodocși, dar care, prin ideile pe care le profesază se situează, de fapt, în afara creștinismului: radiesteziști, bio-energeticieni etc.

De aceea, deschizând evangheliile, vom descoperi, în multe locuri, descrieri simple dar precise ale bolilor și ale cauzelor acestora, totodată soluții de vindecare ce nu dau niciodată greș. Astfel, vom observa că **cele mai multe boli, dacă nu cumva toate, se găsesc în strânsă legătură cu păcatele. Iar acestea își au sursa, de cele mai multe ori, înăuntrul nostru.**

Mântuitorul o spune limpede, cât se poate de simplu: „**Căci din inimă ies: gânduri rele, ucideri, adultere, desfrânări, furtişaguri, mărturii mincinoase, hule... Acestea sunt care spurcă pe om!**” (Matei, 15, 19-20).

Iată un diagnostic precis, formulat în puține cuvinte, dar suficiente pentru orice nivel de înțelegere. Ei bine, o astfel de inimă este otrăvită, bolnavă, care va îmbolnăvi întreg trupul și sufletul aceluia om, dar și pe al celor din juru-i.

Sau alt exemplu: „**Luminătorul trupului este ochiul. De va fi ochiul tău curat, tot trupul tău va fi luminat. Iar de va fi ochiul tău rău, tot trupul tău va fi întunecat...**” (Matei, 6, 22-23).

Mântuitorul nu se rezumă, însă, la nivelul descriptiv al bolii și al păcatelor. În evangheliile întâlnim o sumedenie de „rețete” de vindecare. Iată una dintre ele: „**Celui care cere de la tine, dă-i; și de la cel care vrea să se împrumute de la tine nu-ți întoarce fața ta... Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă vatamă și vă prigonesc. Ca să fiți fii ai Tatălui vostru Cel din ceruri...**” (Matei 5, 42-45).

Reținem, cu deosebire, acest **medicament: rugăciunea pentru cei ce ne prigonesc**, pentru vrăjmașii noștri, adică. Se cunoaște că **rugăciunea în sine, de orice fel, este aducătoare de mari și multe binefaceri. Dar este, totodată, o cale prețioasă de vindecare, pentru cel care o face și pentru cel pentru care se face.**

Sfântul Apostol Iacov notează în această privință: „**Rugați-vă unul pentru altul, ca să vă vindecați, că mult poate rugăciunea săruitoare a dreptului**” (5, 16). Cel angajat în rugăciune își creează, astfel, o stare duhovnicească benefică, plină de sfințenie, bunătate și pace.

Prin lucrarea harului această stare se transmite și celui pentru care se roagă. Iar culmea acestei lucrări este rugăciunea pentru vrăjmași, izvorâtă din iubirea pentru vrăjmași, recomandată de Mântuitorul Iisus Hristos.

Atunci când cineva se roagă sincer pentru cei ce-l vrăjmășesc, a reușit să scoată tot răul din propriu-i suflet, să alunge orice resentiment, să se manifeste ca un suflet lipsit de boală. Și dimpotrivă, când cineva nu-i în stare să facă acest lucru evanghelic, înseamnă că a rămas în continuare bolnav.

Așadar, **rugăciunea pentru vrăjmași, această „terapie” duhovnicească întâlnită doar în Evanghelie, este unul dintre cele mai tari medicamente, pentru orice fel de boală.**

Noi avem dintru începuturi Evanghelia, din darul Domnului, ceea ce alte popoare, aparținând religiilor necreștine, nu au încă. **Oricât am fi de săraci material, din punct de vedere spiritual suntem cei mai bogați oameni!** Bogați în măsura în care, în deplina noastră libertate, vom lăsa a ne pătrunde în inimă cuvintele Domnului, minunatele Sale cuvinte, care hrănesc mai mult decât pâinea și potolesc setea mai mult cea mai curată apă.

Iar dacă pentru multe din bolile trupesti medicamentele farmaceutice se dovedesc neputincioase, în plan sufletec nu există boală pe care Evanghelia să n-o poată tămădui. Sunt necesari doi factori, însă: un „medic” iscusit, duhovnicul și un „pacient” ascultător, creștinul autentic. Amin.

Pr. Vasile Gordon – www.doxologia.ro

Deci în casa unde este rânduială și se face spovedanie regulată și se face aghiasmă cât mai des, măcar de două ori pe an, unde nu se înjură, unde oamenii nu beau, totu-i cu măsură, unde se nasc copii, nu se avortează, nu seucid, acolo este Dumnezeu. Acolo este Maica Domnului, acolo sunt sfinții, acolo domină Sfânta Cruce, acolo nu pot intra diavolii niciodată. Să nu credeți că în casele unde se roagă oamenii veți întâlni un caz din acela.

Iar acolo unde stăpânește desfrâul și filmele cele de desfrânare care acumucid tineretul, în special, ca să nu zică și bătrânii sunt afectați, în casele unde stăpânesc alcoolismul și înjurăturile și alergarea după averi și minciunile și procesele nu se mai termină cu vecina, cu mama, cu sora, cu fratele... Nu-i mai bine să ne împăcăm frate cu frate și vecin cu vecin, ca să trăim, decât să ne mâncăm și să murim în veci în iad, și el și tu?...

Părintele Ioanichie Bălan - www.crestinortodox.ro

Părintele Nicodim Mândiță (1889 – + 06.07.1975) - a câștigat lumea prin broșuri și spovedanie. (...) Cel mai

bun canon pe care îl dădea Părintele Nicodim era că după ce te lăsa o jumătate de zi să meditezi la păcate și să le notezi, te mai lăsa un sfert de oră să-ți aduci aminte de alte păcate, ca să-ți faci apoi dezlegarea finală. Așa erau unii la partea întâi, alții la partea a doua a spovedaniei, alții la dezlegarea finală. Oamenii parcă zburau de la ușa lui. Canonul de bază, pe lângă lectură, era format din metanii. Nu dădea multe. Mai dădea și zile de post. „Și bursucul postește, dar după ce mănâncă plesnește”; și să citească cărți sfinte, Noul Testament și Biblia, că de acolo vine puterea omului. Deci, citirea cărților sfinte era esențială.

Pr.Dometie Manolache de la mănăstirea Râmeț (1924 -+ 06.07.1975) - În urmă cu 42 de ani, pe 6 iulie 1975,

murea la Râmeț, cu un sac de pâine în spate, Părintele Dometie Manolache, cel care a refăcut această mănăstire, zidind în ea nu numai cărămizi și mortar, ci și mult har venit dintr-o iubire nebună de Dumnezeu. Pe acest duhovnic al moșilor venit din Bărăgan l-au îndrăgit de la Părintele [Arsenie Boca](#) până la Ioan Alexandru. **Toată lumea a văzut în el un om al lui Dumnezeu, capabil de jertfa pe care o pot da doar sfinții.** Iarna, în curtea Mănăstirii Râmeț, maicile vedeau pe zăpadă, adesea, urme de tălpi goale.

12 iulie – Sf.Cuv. Paisie Aghioritul – *"Pentru o educație creștinească corectă sunt necesare trei lucruri: în primul rând puține cuvinte, în al doilea rând multe exemple și în al treilea rând mai multă rugăciune."*

12 iulie - Cinstirea Sfintei Icoane Prodromița de la Muntele Athos. Icoana originală se găsește la Schitul românesc Prodromu (adică Înaintemergătorul). **O reproducere a acesteia se află la paraclisul de pe șantierul Catedralei Mântuirii Neamului,** lăcaș de cult ce își sărbătorește pe 12 iulie Ocrotitoarea.

Schitul românesc Prodromu fost întemeiat între anii 1852-1866 de ieroschimonahul Nifon Ionescu și ucenicul său, ieroschimonahul Nectarie. Este închinat Sfântului Ioan Botezătorul și se află pe teritoriul Mănăstirii Lavra.

Cei care au contribuit cel mai mult la **ridicarea schitului** au fost: domnitorul Moldovei Grigorie Ghica, caimacanul Munteniei Alexandru Ghica, Sofronie Mitropolitul Moldovei și Nifon Mitropolitul Munteniei. Pe

când se construia schitul, părintele Nifon, plin de râvnă duhovnicească și evlavie către Maica Domnului, a căutat să găsească un pictor care să-i picteze o icoană cu Maica Domnului în condițiile: cât timp va lucra la icoană pictorul să se roage tot timpul, fără să mănânce ceva, iar după ce va mânca să nu mai picteze. În 1863 a mers în România cu părintele Nectarie. La Iași, au găsit un pictor cu numele de Iordache Nicolau care a primit cu bucurie toate condițiile puse de părinți. După pictarea veșmintelor a început să lucreze la chipul Maicii Domnului pe care nu l-a reușit. Pictorul a acoperit icoana cu o pânză albă, a încuiat ușa atelierului și s-a retras în camera lui, nemâncând nimic în ziua aceea, fiind foarte întristat de nereușita lui. După multe rugăciuni la Maica Domnului s-a pus să se odihnească. Dimineața, când a ridicat pânza, a văzut cu uimire că fețele erau cu desăvârșire îndreptate, pline de dumnezeiesc har și veselie. Văzând această minune, pictorul s-a închinat cu evlavie Maicii Domnului, apoi a chemat pe vecini să vadă și ei dumnezeiasca minune.

12 iulie - Sf.Veronica - trebuie să ne fie pildă în orice împrejurare a vieții. În primul rând, pentru că în

fiecare dintre noi **Chipul lui Hristos se află batjocorit, în fiecare clipă, de nesimțirea cu care Îl pironim pe cruce, iară și iară, cu păcatele și nemilostivirea noastră.** Și pentru multe vom fi judecați, însă mai mult pentru lipsa de milă față de Domnul care, în loc să stea pe tronul inimii, stă aruncat și nebăgat în seama, precum Iov, pe maldărul gunoaielor patimilor noastre, aruncat afară din cetatea inimii, ajunsă cetate a Sodomei și Gomorei. Mila, în acest moment, devine act de mărturisire a celui alt ca persoană. **Având milă de celălalt, îl mărturisim pe el ca om demn,** el însuși chip sau icoană Dumnezeirii, ca persoană vie, ca suflet care așteaptă și el un cuvânt bun, un pahar cu apă, o mângâiere, o îmbrățișare caldă. Mărturisindu-l ca om, ca făptură vie, ca valoare în sine, Îl mărturisim pe Însuși Hristos.

14 iulie - Sfântul Nicodim Aghioritul (+ 1809) – A corectat și a pregătit pentru tipar "*Filocalia*", tipărită în anul 1782, la Veneția. A redactat și un "*Indreptar de spovedanie*" care este folosit regulat în Biserica Greacă de azi. El a publicat "*Războiul nevăzut*" (1589) și "*Deprinderi duhovnicești*". A tradus o antologie a Sfințelor Canoane pe care a numit-o "*Pidalion*".

14 iulie 2017 – 50 de ani de la moartea lui Tudor Arghezi (n. 21 mai 1880, București – d. 14 iulie 1967)

Când pleci, să te-nsoțească piaza bună. / Ca un inel sticlind în dreapta ta. / Nu șovăi, nu te-ndoi, nu te-ntrista. / Purcede drept și biruie-n furtună. / Când vii, pășește slobod, râzi și cântă./ Necazul tău îl uită-ntreg pe prag. / Căci neamul trebuie să-ți fie drag. / Și casa ta să-ți fie zilnic sfântă.

Programul săptămânii 9 iulie – 16 iulie 2017

Duminică	09 iulie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Vindecarea demonizaților din Gadara) - Pr.Ticu
Duminică	09 iulie	17 - 18	- Paraclisul Maicii Domnului și cateheză - Pr.Ticu
Luni	10 iulie	17 - 18	- Acatistul Sf.Arhangheli – Pr.Ticu
Marți	11 iulie		- Program administrativ (zi liberă)
Miercuri	12 iulie	9 – 10	- Sfințirea mică a apei – Pr.Ticu
Joi	13 iulie		
Vineri	14 iulie	9 - 11	- Taina Sf.MASLU
Vineri	14 iulie	17 – 18	- Slujba acatistului – Pr.Ticu
Sâmbătă	15 iulie	8 - 12	- Sf.Liturghie și pomenirea celor adormiți - Pr.Ticu
Sâmbătă	15 iulie	17 – 18	- Vecernia duminicii a VI-a după Rusalii – Pr.Dragoș
Duminică	16 iulie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Vindecarea slăbănogului din Capernaum) - Pr.Dragoș
Duminică	16 iulie	17 - 18	- Paraclisul Maicii Domnului și cateheză - Pr.Dragoș